

Abstrakt

Název práce: Nenávistné projevy napříč kontinenty

Účelem této práce je představit a zhodnotit postoje a rozhodování Nejvyššího soudu USA a Evropského soudu pro lidská práva při posuzování nenávistných projevů. Práce definuje pojem nenávistných projevů neboli „hate speech“ a uvádí principy, na jejichž základě zmíněné soudy omezují svobodu projevu. Na základě představení principů, na nichž je rozhodování soudů založeno, a jejich analýzy se autor snaží nastínit případné změny, které by mohly vést ke zvýšení ochrany proti nenávistným projevům.

V práci jsou dále zkoumány historické a sociální důsledky, které ovlivňují judikaturu a rozhodování jak Nejvyššího soudu USA, tak Evropského soudu pro lidská práva, a shledává, že právě tyto důsledky vedly k vytvoření klíčových postojů, bez nichž by dnes spory týkající se nenávistných projevů byly těžko rozhodovány. Autor je však toho názoru, že se oba soudy mohou i nadále inspirovat historií a fungováním společnosti na cestě za lepší ochranou proti nenávistným projevům.

Autor je přesvědčen, že by měl Nejvyšší soud USA omezit už tak vysokou ochranu svobody projevu garantovanou Prvním dodatkem Ústavy Spojených států amerických a aplikovat princip vážných hrozeb neboli „true threats“ nejen na projevy, které zastrašují, ale i na ty, jež způsobují újmu – jak fyzickou, tak psychickou. Nejvyšší soud USA by měl dále zvýšit ochranu soukromí na úkor svobody projevu, nejlépe skrze inspiraci v evropském konceptu ochrany rovnosti a lidské důstojnosti – institutu, jenž by garantoval vyšší ochranu menšinám na americké půdě. Tyto teze jsou v práci podloženy rozborem významných judikátů Nejvyššího soudu USA, např. *R. A. V. proti St. Paul* nebo *Virginia proti Blackovi*.

Na druhé straně se tato práce zároveň snaží za pomoci analýzy rozsudků ve věci *M'Bala M'Bala proti Francii* nebo *Perinçek proti Švýcarsku* znázornit, že by Evropský soud pro lidská práva neměl užívat časového a geografického hlediska při posuzování potenciální újmy způsobené nenávistnými projevy,

zejména projevy popírajícími zločin genocidy. A to převážně z důvodu ochrany identity a respektování práva na sebeurčení komunit, které se historicky staly obětí činů proti lidskosti. Dalším možným způsobem zvýšení ochrany proti nenávistným projevům by se jevilo rozšíření prostoru pro uvážení jednotlivých států při posuzování důležitého sociálního zájmu při vyvažování jednotlivých základních svobod. V případech, kdy chybí evropský konsensus o klíčových otázkách, by zůstalo v kompetenci jednotlivých států posoudit povahu případného narušení svobody projevu.